

staaende, vil forvolde ganske overordentlig store Ulemper for Haandværkerne i Byerne. Det vil for Fremtiden blive saaledes, naar Loven vedtages, hvad den vel nok bliver, at den Forsikring, som Arbejdsgiverne tidligere have holdt for deres Folk, ville de undlade for Fremtiden og henvise til Loven og kun følge den. Det synes jeg, ligger nær, at videre kan det ikke fordres, at man i Fremtiden skal gaa. Men saa kan der komme til at foreligge et saadant Tilfælde, at en Arbejder, der i Dag arbejder paa en toetages Bygning og i Morgen af sin Mester bliver stillet hen paa en enetages Bygning, vil føle sig brøsthølden og sige: Jeg vil ikke arbejde paa den enetages Bygning, medmindre Mester forsikrer mig saaledes, at jeg er lige saa godt forsikret, naar jeg falder ned fra det Hus som, naar jeg falder ned fra det ved Siden af, der ikke er større. Jeg tror, det vil blive vanskeligt for Arbejdsgiveren at staa imod noget saadant, fordi han maa indse, det er rigtigt, og jeg kan derfor ikke forstaa, at man skal udsættes for de Vanskeligheder, der kunne komme i den Anledning, f. Eks. maaske Strejker. En saadan Bestemmelse findes heller ikke i nogen anden Lov om Ulykkesforsikring, saavidt jeg kender dertil, jeg kender dog kun saadanne Love i 6—7 Lande i Europa. Jeg ser ikke, hvorfor vi skulle have en saadan Bestemmelse, som kan gøre megen Skade, og jeg vil tillade mig at bede ærede Medlemmer om at stemme for mit Forslag om at udelade Bestemmelsen. Der er nu i Ændringsforslag Nr. 14 sket en Deling af Bygningsarbejdet, nemlig i det, der nærmest bestaar i større Arbejder, og det, der gaar ud paa Vedligeholdelse eller Udbedring. Jeg antager, at denne Deling er sket, for at man kunde komme til at træffe den Bestemmelse, der findes i de 4 sidste Linier af Litra b., om at undtage Arbejde, der udføres indvendig uden Benyttelse af Stillads, eller hvad hermed kan ligestilles. Jeg forstaaer godt denne Bestemmelse, men den vil ikke ret ofte kunne komme til Anvendelse, thi de Folk, der arbejde ved Vedligeholdelse uden Stillads, arbejde sædvanligt samtidigt paa Stillads, selvfølgelig ikke i samme Øjeblik, men periodisk. Er der f. Eks. Tale om at male eller hvidte et Rum i et Hus, skal der bruges Stillads til noget af Arbejdet, og den paagældende Arbejder maa altsaa være under Loven, naar han er paa Stillads; men vil ikke ellers være det. Jeg tror ikke, at den Bestemmelse vil gøre den Nytte, man har

villet naa dermed, men jeg har ikke noget imod den.

Medens jeg har Ordet, kunde jeg ønske at gøre et Spørgsmaal til den højtæredede Minister angaaende Udførelsen af Statens Bygningsarbejder, naar denne Lov udkommer. Nu er Forholdet det, at Staten, naar den lader Bygningsarbejder, Ingeniør- eller Jærnbaneanarbejder udføre af Entreprenører, bestemmer i Konditionerne for Arbejdets Udførelse, at Arbejderne paa Bygningen eller ved Anlæget skulle være ulykkesforsikrede. Jeg formoder og anser det for naturligt og rimeligt, at naar denne Lov udkommer, vil der kun blive bestemt i Konditionerne, at de skulle være ulykkesforsikrede i Henhold til Loven, hvis der overhovedet i Bestemmelserne om et saadant Bygningsforetagende tales noget om dette Forhold. Jeg vil spørge Ministeren, om det ikke vil blive Tilfældet i Fremtiden. De Byrder, denne Lov bestemmer, ere store nok, det skal enhver nok indrømme, og det vilde da være urigtigt at paalægge yderligere Byrder ved at bestemme, at Arbejderne skulle have Erstatning fra den Dag, de komme til Skade ved det paagældende Byggeforetagende. Det vilde være noget helt nyt, som vilde gribe overordentlig stærkt ind paa alle Omraader og fremtvinge noget, der ganske sikkert ikke har været tilsigtet ved Loven.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Med Hensyn til de Indvendinger, der fremkom fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen), kan jeg ganske henholde mig til, hvad der blev bemærket af det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (Fussing) om den rette Forstaaelse af Bestemmelsen, og jeg skal kun tilføje, at ganske vist vil man kunne komme til at staa over for det Tilfælde, at vedkommende Arbejdsgiver ikke har forsikret sin Risiko, saaledes at Forholdet ikke vil blive ganske analogt med Forholdet, som det nu kan forefalde, at det er et bestemt Selskab, hvem Risikoen paahviler; men paa den anden Side maa det ikke glemmes, at over Arbejdsgiveren staaer Arbejderforsikrings-Raadet, som altid vil kunne øve fornøden Indflydelse paa Arbejdsgiverens Stilling til den forulykkede og hans Bestemmelse om, hvorvidt den forulykkede har nogen Skyld i, hvad der er sket.

Til det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (Fussing), som ikke var helt fornøjet med Bestemmelsen i Ændringsforslaget Nr. 14, som den nu er affattet, skal jeg